

[Tinning]

Nielsen tak til kulturministeren for invitationen til nye forhandlinger, og så var den ordførertale såmænd slut.

Det, der var interessant, for at vende tilbage, var f.eks. spørgsmålet om en offentlig støtteordning. Det, vi diskuterer, når vi diskuterer det her, er vel egentlig: skal vi have nærradioer og lokal-TV, som bidrager til en egentlig udvidelse af borgernes ytringsmuligheder? Vi er formentlig mange, der er enige i, at det er det, vi skal, men så må vi også diskutere hvordan. Skal vi have en udvidelse af de pengestyrede medier? Det skal vi ikke, hvad skal vi med det? Vi skal have en udvidelse af borgernes ytringsmuligheder.

Hvis vi starter med spørgsmålet om dagblade, så var det ikke nogen tilfældighed, at ordføreren for venstre, hr. Helge Sander, sidst vi havde denne sag oppe, kunne komme med en beroligende bemærkning til de protester fra dagbladene, som kunne forudses. Jeg tror, hr. Helge Sander sagde noget i retning af, at vel var den bestemmelse, der nu kom ind, ikke den bedste, den var langt fra den bedste ordening, men så svært ville det nu heller ikke blive for dagbladene at komme ind på det her område og blive inde på området og få en vis indflydelse. Det handlede om nogle lidt fikse konstruktioner. Det skulle nok alt sammen gå.

Siden har vi selvfølgelig fået en kampagne iværksat til lejligheden, hvor dagbladsfolkene fortæller, at alt er umuligt og sådan noget. Det var, hvad man kunne vente. Der er egentlig ikke med den ordening, vi har lavet på dagbladsområdet, noget at råbe så højt over og det erkendte hr. Helge Sander også åbent, sidst vi snakkede om det.

Spørgsmålet om reklamefinansiering skal jeg ikke trampe mere rundt i. Jeg har det som hr. Flemming Jensen: det er svært at sige noget nyt, så vi kan bare henvise til, hvad der er sagt før.

Det, det egentlig, synes jeg, drejer sig om, er: er man villig til, som det f.eks. gælder på højskoleområdet, og som det gælder inden for fritidsloven og mange andre steder, at sætte nogle offentlige penge i det her, så vi kan få nærradio og lokal-TV, der udvider borgernes ytringsmuligheder?

Jeg vil til sidst spørge hr. Nør Christensen, hvad det egentlig betød, at man med hensyn til brugerindflydelse på fællesantenneanlæg skulle gøre så meget som overhovedet muligt

for at varetage mindretalsinteresserne. Det har vi slået på adskillige gange under behandlingen af de forslag, vi har haft oppe i denne sammenhæng. Nu skriver kulturministeren, at man har overvejet spørgsmålet nok en gang og fundet ud af, at det har man ikke tænkt sig at lave nogen som helst bestemmelser om.

Hr. Nør Christensen takkede meget – det skal man jo, når man er CDer – men spørgsmålet er, synes jeg, om det er en tilfredsstillende imødekommelse af hr. Nør Christensens synspunkter. Har man gjort, hvad der er muligt, ved at ministeren skriver, at det vil man ikke lave nogen regler om? Var det nok? Hvis det var nok, synes jeg, det var en lidt hul erklæring om støtten til mindretallets mange muligheder i spørgsmålet om brugerindflydelse på fællesantenneanlæg.

Det, det handler om, er helt banalt, at der kan være nogle minoriteter, der er med i et sådant fællesantenneanlæg, som ikke får mulighed for for alvor at være medbestemmede om valget af de udsendelser, som skal ind i anlægget, og som enten er nødt til at betale til noget, de ikke gider se, eller ikke kan få mulighed for at se det, de gerne ville se.

Til sidst vil jeg godt sige, at jeg har undret mig en smule over det her lovforslag. Jeg mener, det kunne begrundes i, at vi ikke kunne få genoptaget sagen i kulturudvalget, fordi vi nu blev færdige med det gamle L 31; det var derfor, ministeren kom med det, vi pillede ud sidst i en lidt oppudset udgave. Det synes jeg er fint nok, det kunne være teknisk nødvendigt, men så kunne man tro, det var et forsøg på at bidrage med et eller andet til debatten.

Hvis det er meningen, synes jeg, det er mærkeligt, at ministeren er gået tilbage til det med reklamefinansiering, tilbage til det med dagblade, og at hr. Bilgrav-Nielsen ikke vil komme med en reaktion på det. Hvor bliver den politiske debat af? Hvor bliver seriøsiteten, alvoren, vigtigheden af i det her? Er det ikke bare det rene pjat, når det, vi andre skal høre på, er, at det vil de radikale snakke med ministeren om på kontoret over en kop kaffe?

Inger Stilling Pedersen (KrF):